

11. juni 2018

I henhold til § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvorledes sælskindsproduktion kan fremmes, herunder hvilke forudsætninger, der kan medvirke til at opretholde en fremtidig øget sælskindsindhandling på hele kysten.

(Medlem af Inatsisartut Jens Danielsen, Siumut)

Det er bekendt, at bevillinger til brug for indhandling af sælskind i de sidste år, ikke har været benyttet optimalt; og selvom Great Greenland A/S mangler sælskind til forædling, kan indhandlede skind ikke vurderes, honoreres, ej heller produceres med fortjeneste, før de har nået Great Greenland A/S. Transport af indhandlede sælskind til byer og bygder kan ikke realiseres, når der er islæg; ligeledes kan modtagerne af sælskind, der ellers kunne modtage flere skind, p.g.a. manglende lagerkapaciteter, ingen muligheder har for at modtage flere skind, end lagerplads tillader, fordi transport af indhandlede skind, er umuligt, med følge af at de bevilgede midler, ikke til fulde bliver udnyttet. Disse forhindringer munder ud i, at man bliver nødt til at sætte grænser for, hvor mange skind, der bliver indhandlet.

Hvordan kan vi bedre sikre Great Greenland A/S kontinuerligt bliver forsynet med skind? Jeg mener, at indhandlingsforholdene i de enkelte indhandlingssteder bør forbedres, ikke mindst hvad lagerkapacitet og mekaniske hjælpemidler angår.

De personer, der står for indhandling af skind til Great Greenland A/S, bliver først honoreret, efter garveriet har modtaget, vurderet om skindene er brugbare til produktion; de arbejder gratis indtil da. De skind, som bliver kasseret og ikke bruges i produktionen, bliver et økonomisk tab for de personer, som modtager, lagrer og videresender skindene. De personer gør et stort uegennyttigt arbejde for at sørge for, at Great Greenland A/S, modtager skind til viderebearbejdelse. Deres arbejdsforhold skal forbedres.

De faciliteter, som står for indhandling af skind, bruger, er det samme som almindelige hjemmefrysere, hvor de selv står for betaling af strømforbrug – de arbejder pligttopfyldende og modtager ikke bonus for deres anstrengelser, før det indhandlede produkt er nået frem til Great Greenland A/S og vurderet og godkendt til produktion. Når kassation sker, bliver deres store indsats såsom skrabning, vaskning, pakning og frysning, som de selv finansierer, ikke honoreret. Det er på tide at forbedre de forhold, de personer der står for indhandling af skind.

Hvordan er det så, de personer, der står indhandlingen, økonomisk bliver behandlet? Når f.eks. et netside- skind bliver godkendt til videreproduktion af Great Greenland A/S, honoreres de med 50,00 kr., hvor de selv skal udrede det strømforbrug, der har været nødvendig for at holde skindet frossent. Alle kan se og forstå, at de forhold, som modtagerne af indhandlede skind, aldeles er uacceptable og må forbedres. Indhandling af skind, er flere steder i landet, den eneste mulighed for økonomisk udbytte, for de personer der indhandler skind.

Vi ved jo, at skind ikke kan blive mere værdifuldt, før det bliver behandlet, og hvor der er flere forhindringer før det bliver godkendt; hvad kan vi gøre for at forbedre tingenes tilstand?

Er det muligt at de kan honoreres med de 50,00 kr. pr. skind, ligeså snart Great Greenland har modtaget skindet?

Hvordan kan man forbedre fryse- og lagerkapaciteterne?

Er der muligheder for at ændre honoreringsproceduren fra Great Greenland? Den nuværende er jo, at skindene bliver finansieret af de personer, der modtager skindene af indhandlerne på de enkelte steder, før de bliver modtaget og godkendt af Great Greenland.

Er det ikke på tide at ansætte en konsulent på det område, lig med landbrugsområdet?

Jeg mener at produktion/forædling af skind kan, ved ændring af procedurer, forbedres; ligeledes kan der ved at indgå passende servicekontrakter, ske forbedringer.